

251.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 marca 1927 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnym.

Na zasadzie art. 4 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 154) zarządzam co następuje:

§ 1. Art. 17 rozporządzenia z dnia 21 lutego 1919 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Monitor Polski № 46 z 1919 r.), zmieniony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 134), otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy wymierzaniu kary należy uwzględnić wiek, stopień wykształcenia, dotychczasowe prowadzenie się, stosunki zarobkowe obwinionego oraz ocenić, która kara jest najbardziej celowa.

Orzeczenie karne ulega wykonaniu po upływie dni czternastu od chwili uprawomocnienia się. Odro-

czenie może nastąpić w wypadkach szczególnej wagi (choroba obwinionego, ważne wypadki rodzinne i t. p.).

„W wypadku niezamieszkania zasądzanego, stwierdzonej w drodze właściwej, grzywna ulega zamianie na odpowiedni areszt według swobodnego uznania władzy orzekającej, z tem jednak, iż najwyższy wymiar zastępczej kary aresztu nie może przewyższyć najwyższej granicy kary pozbawienia wolności, przewidzianej za dany czyn, o ile dla kary zastępczej nie jest ustalona granica inna“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 23, poz. 134).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
